

5 MÓZES 30-34. FEJEZET

A 30.-ik fejezet:

*Amikor majd beteljesednek rajtad az áldásnak és az átoknak mindezek az igéi, amelyeket eléd adtam, és megszívleled mindazok közt a népek közt, amelyekhez elűzött Istened, az ÚR, és ha megtérsz Istenedhez, az ÚRhoz, és fiaiddal együtt teljes szívvel és teljes lélekkel hallgatsz a szavára, egészen úgy, ahogyan ma megparancsolom neked, akkor jóra fordítja sorsodat Istened, az ÚR, könyörül rajtad, és újra összegyűjt minden nép közül, amelyek közé elszórt Istened, az ÚR.
Ha az ég széléig űzött is el Istened, az ÚR, még ott is összeszed, onnan is elhoz, és bevisz téged Istened, az ÚR arra a földre, amely atyáid birtoka volt, és te is birtokba veszed, jól tesz veled, és jobban megszorít mint atyáidat.*

Máté evangéliumának 24.-ik fejezetében a 31.-ik versben olvashatjuk ezt a prófeciát Jézusról, és megtudjuk, hogy ez akkor fog bekövetkezni, amikor Ő dicsőségben visszatér:
És elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig.”
Ezek a kiválasztottak nem az egyház tagjai, ahogyan egyesek azt állítják, hogy az egyház benne lesz a Nagy Nyomorúság idejében, hanem Izrael népére vonatkozik, és ennek a prófécianak a beteljesülését jelenti majd, amikor az Úr Messiásként fog visszatérni.

Ezért történik meg, hogy akik csak az Újszövetséget tanítják, azok teljesen összekeverednek, mert minden ott található prófeciát az egyházra vonatkoztatnak, pedig sok prófécia, köztük ez is Izrael népére vonatkozik.

*Szívedet és utódaid szívét körülmetéli Istened, az ÚR, szeretni fogod Istenedet, az URat teljes szívedből és teljes lelkedből, és élni fogsz.
Mindezeket az átkokat pedig ellenségeidre és gyűlölőidre hárítja Istened, az ÚR, azokra, akik üldöztek téged.
És te újra hallgatni fogsz az ÚR szavára, és teljesíted minden parancsolatát, amelyeket ma megparancsolok neked.
Bővölködővé tesz Istened, az ÚR kezéd minden munkájában, méhed gyümölcsében, állataid ivadékában és földed termésében. Mert újra öröme telik az ÚRnak abban, hogy jól tegyen veled, ahogyan öröme telt atyáidban,
ha hallgatsz Istenednek, az ÚRnak a szavára, megtartván parancsolatait és rendelkezéseit, amelyek meg vannak írva ebben a törvénykönyvben, és ha megtérsz Istenedhez, az ÚRhoz teljes szívvel és teljes lélekkel.
Mert ez a parancsolat, amelyet én ma megparancsolok neked, nem megfoghatatlan számodra, és nincs távol tőled.
Nem a mennyben van, hogy azt kellene mondanod: Ki megy fel a mennybe, hogy lehozza és hirdesse azt nekünk, hogy teljesíthessük?
Nem is a tengeren túl van, hogy azt kellene mondanod: Kicsoda kel át a tengeren, hogy elhozza és hirdesse azt nekünk, hogy teljesíthessük?
Sőt inkább nagyon közel van hozzád az ige, a szádban és a szívedben van, teljesítsd hát azt!*

Isten érthető módon a szavát adta, a szívünkbe és a szánkba helyezte azt. Amikor egy ember azt mondja, hogy „tudom, hogy ezt nem kellett volna megtegyem”, azt bizonyítja, hogy Isten a szívébe helyezte a parancsolatait. Honnan tudom, hogy nem kellett volna megtegyem? Mert Ő belém helyezte az Igéjét. Tudom, hogy mikor teszek jót és mikor rosszat.

„Tudom, hogy Istent kellene szolgáljam, tudom, hogy az életemet teljesen át kellene adjam Istennek, tudom, hogy ezt a helyzetet az Úr kezébe kellene adjam.” Akkor miért nem teszed meg?

Isten nem rejtette el magát valamiféle misztikus ködbe, hogy valamiféle transzba esve kilépj a testedből, és a lelekedet valahová a mennybe küldjed, ahol majd Isten szólni fog hozzád a szent kamrából, hogy megtudd, hogy mi az Ő akarata veled kapcsolatban.

Ugyanakkor Ő nincs hét tengeren túl, egy tibeti kolostorban, vagy éppen egy indiai guru lakhelyén.

Isten Igéje nagyon közel van hozzátok, a szívetekben van. Isten a parancsolatait a szívetekbe véste, hogy tudjátok, hogy mikor tesztek jót, és mikor rosszat. És ezért nem vagyok ártatlan, hanem bűnös vagyok, mert *aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak*. Ha tudom, hogy mit kellene tegyek, de nem teszem azt, akkor bűnben járok.

Pál apostol ezt a verset a Róma 10-ben idézi:

A hitből való igazság pedig így szól: „Ne mondd szívedben: Ki megy fel a mennybe?” Azért tudniillik, hogy Krisztust lehozza.

Vagy: „Ki megy le az alvilágba?” Azért tudniillik, hogy Krisztust a halálból felhozza.

Hanem mit mond? „Közel van hozzád az ige, a te szádban és a te szívedben”, mégpedig a hit igéje, amelyet mi hirdetünk.

Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.

Pál ennek a versnek alapján mutatja meg, hogy az milyen közel van minden ember az üdvösséghez.

Az üdvösség csak a szív és a száj távolságára van minden ember számára. Az üdvösséget nem érhetjük el úgy, hogy felmászunk a mennybe, vagy úgy, hogy átutazunk a tengereken, legyőzzük a hétfejű sárkányt, és elhozzuk a hét aranyalmát. Az üdvösség nem valami hatalmas nehézség árán elérhető dolog – olyan könnyű, és olyan közel van, hogy senki sem támaszthat emiatt kifogást.

Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.

Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk.

Ez mindenkire vonatkozik. Hiába mondod, hogy „úgy érzem, hogy egymillió kilométerre vagyok Istentől, mert Ő nagyon távol van”. Ez nem igaz: Isten nagyon közel van hozzád.

Hiába mondod, hogy „úgy érzem, hogy nagyon messze van tőlem a megváltás”. Ez sem igaz: nagyon közel vagy a megváltáshoz. „De te nem tudod, hogy milyen életem volt...” Nem érdekel a régi életed, nem is akarok tudni róla. Csak azt tudom, hogy aki ebben a pillanatban megvallja, hogy Jézus Krisztus az Ő Ura, üdvözülni fog. Csak annyit kell mondj, hogy „Uram, átadom neked az életemet”, akkor Ő ezt meg is teszi. „Jézus, elhiszem, hogy feltámadtál a halálból”, ez elég. Ilyen közel vagy a megváltáshoz.

A hit választás kérdése. Eldöntheted, hogy akarsz-e most hinni, vagy nem akarsz. Elhited, hogy Ő feltámadt a halálból, és ezáltal alapot adott a hitedhez. De elhited azt is, hogy az egész csak egy nagy megrendezett színjáték volt, és minden tanítvány ennek a hazugságnak a védelmében halt mártírhalált, kivéve Jánost.

A Sátán emberi filozófia szerint gondolkodik. Amikor Isten azt kérdezte, tőle, hogy láttad-e szolgámat, Jóbót, aki tökéletes ember. De a Sátán: „Bolond lenne nem szolgálni téged, mert annyira megáldottad őt, hogy mindene megvan. A profit miatt szolgál téged. De ha elveszíti a gazdagságát biztosan ellened fordul és meg fog átkozni.” A Sátán elvette mindenét és Jób térdre borulva ezt mondta: „Semmivel jöttem e világba, semmivel megyek el innen. Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve.” Sohasem átkozta meg az Urat, nem is vonta Őt kérdőre ostoba módon. Nem mondta, hogy „Isten már nem szeret engem, Istent nem érdekli a sorsom”.

A Sátán visszajött Istenhez, bukott filozófiával. De ismét próbálkozik egy másik emberi filozófiával: „Mindenét oda fogja adni az életéért”. Ez egy igen találó filozófia az emberre nézve, mert az életünket olyan értékesnek látjuk, hogy készek vagyunk mindenünket odaadni, hogy megmentsük azt. Mert ha elveszítjük az életünket, akkor mit számít, hogy van-e valamink?

Az élet a legnagyobb kincsünk a Sátán szerint. A pszichológusok is azt mondják, hogy a létfontartás a legerősebb természeti ösztönünk. Tehát egyetértünk a Sátán értékelésével – talán onnan merítették az ihletüket.

Ha egy ember mindenét odaadná az életéért, akkor hogy lehet, hogy a tanítványok mindnyájan odaadták az életüket egy hazugságért? Ez magyarázatra szorul, hisz meg kell magyarázni, hogy miként kerekedtek felül az ember legalapvetőbb ösztönén mindnyájan egyszerre.

Dönthetsz úgy, hogy szerinted a feltámadás története csak egy mese, de úgy is dönthetsz, hogy ez igaz volt. Ha az előbbi döntöd, akkor logikai problémába fogsz ütközni. Ha amellet döntesz, hogy ez igaz, akkor semmi problémád nincs, mert összhangban állsz a tanítványok bizonyágtételével.

Ha viszont nem értesz egyet ezzel, akkor az egész ítélethozatali rendszerünket kidobhatod az ablakon, mert ez a szemtanuk vallomásain alapszik.

Eldöntheted tehát, hogy melyiket választod. De ha olyan sokat nyerhetsz azzal, ha elhiszed, hogy feltámadt, akkor miért lennél olyan ostoba, hogy a másik változatban hiszel a bizonyítékok ellenére. Ez csak az ember csökönység és buta szívének bizonyítéka, mert nem akarja elismerni Isten létezését.

Az ember nem azért agnosztikus, mert Isten megismerhetetlen. Ezek és ezek vallják azt, hogy az Isten megismerhető, de vannak akik úgy döntenek, hogy nem akarják megismerni Istent. A megváltás nagyon közel van, mert csak hinni kell abban, hogy Jézus feltámadt a halálból.

Ezért parancsolom ma neked, hogy szeresd Istenedet, az URat, járj az ő útjain, tartsd meg parancsolatait, rendelkezéseit és döntéseit, és akkor élni és szaporodni fogsz, mert megáld téged Istened, az ÚR azon a földön, amelyre bemegy, hogy birtokba vedd.

Szeretem Istent, és vele szeretnék élni, de a testem gyenge és megszegtem a törvényt. Pál azért teszi hozzá, hogy *Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból*, mert ez gondoskodik az én elbukásomról, és ezáltal megbocsájtatik nekem a törvényszegés, és megtisztulok minden bűnömtől, és üdvözülhetek.

Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, hogy elötökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is!

Mindez választás kérdése. Választhatod a hitet, választhatod azt, hogy Őt szolgálod, választhatod, hogy Őt követed, de választhatod mindezeknek az ellenkezőjét is.

Ezt a választást neked kell megtenni, Isten nem fog helyetted választani. Isten előre tudja, hogy mit fogsz választani, mégis te magad döntesz. Az a tény, hogy Isten előre tudja a döntésedet, az nem csökkenti a te felelősségedet a döntéssel kapcsolatban. Válaszd az életet, az áldást.

Szeresd az URat, a te Istenedet, hallgass szavára, és ragaszkodj hozzá, mert így élhatsz, és így lakhatsz hosszú ideig azon a földön, amelyet Istened, az ÚR esküvel ígért oda atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

A 31.-ik fejezetben:

Mózes folytatta a beszédet egész Izráelhez e szavakkal.

Ezt mondta nekik: Százhusz esztendő vagyok már, nem tudok tovább veletek együtt járni-kelni. Az ÚR is megmondotta nekem: Nem kelhatsz át a Jordánon!

Érdekes, hogy Mózes, aki a törvényt képviselte, csak az Igéret földjéig vihette őket, de nem léphetett be oda. A törvény nem tud Isten minden áldásában részesíteni titeket. Ezt a kegyelem tudja megtenni. A törvény csak a föld határáig vitte őket, és most Józsuén van a sor, hogy bevigye őket.

Az ÚR, a te Istened maga kel át előtted, és kipusztítja azokat a népeket, és te meghódítod őket. Józsué kel majd át előttetek, ahogyan megmondotta az ÚR.

Úgy bánik el azokkal az ÚR, ahogyan elbánt Szíhónnal és Óggal, az emóriak királyaival és országukkal, amikor elpusztította őket.

Hatalmatokba adja őket az ÚR, ti pedig mindenben úgy bánjatok el velük, ahogyan megparancsoltam nektek!

Legyetek erősek és bátrak, ne féljetek és ne rettegjetek tőlük, mert maga az ÚR, a te Istened megy veled, nem hagy el téged, és nem marad el tőled.

Akkor odahívta Mózes Józsuét, és ezt mondta neki az egész Izráel előtt: Légy erős és bátor, mert te fogsz bemenni ezzel a néppel arra a földre, amelyet az ÚR esküvel ígért oda atyáiknak, és te osztod azt fel majd köztük.

Maga az ÚR megy előtted, ő lesz veled. Nem hagy el téged, és nem marad el tőled. Ne félj hát, és ne rettegy!

Milyen nagyszerű intés! Jozsué hosszú ideig volt Mózes szolgája, most pedig azt mondja neki Mózes, hogy ideje átvenned a vezetést. Ez egy hatalmas dolog, a félelem megmarkolhatta a szívét, de Mózes bátorítja őt, és emlékezteti, hogy az Úr mindig vele lesz, és nem hagyja el soha.

Mózes leírta ezt a törvényt

Ez minden teológus kutatónak jó válasz arra, hogy ki írta a Mózes könyveit, a törvényeket. El kellene olvassák a könyvet, mielőtt beszélni kezdenek róla.

Mózes leírta ezt a törvényt, és átadta a papoknak, Lévi fiainak, akik az ÚR szövetséggládáját hordozzák, meg Izráel összes véneinek.

Ezt parancsolta nekik Mózes: Minden hetedik esztendő végén, az adósságelengedés évének megszabott idejében, a sátoros ünnepen,

amikor egész Izráel eljön, hogy megjelenjék Istenednek, az ÚRnak a színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt, fel kell olvasni ezt a törvényt az egész Izráel előtt, fülük hallatára.

Emlékeztek, amikor Ezsdrás visszatért a fogságból, és összegyűjtötték a fogságból visszatérő embereket, akkor megtalálták a törvényt, elkezdték olvasni, és az emberek reggeltől estig ott álltak, hogy hallgassák

az Isten Igéjét. Befedték fejüket és elkezdtek sírni, mert rájöttek, hogy mennyire elbuktak Istennel szemben, és rájöttek, hogy ez az elbukásuk okozta a babilóni fogságukat is. Ezt napokon keresztül olvasták és magyarázták, és az emberek folyamatosan tértek meg és borultak le Isten előtt. Milyen hatalmas élmény lehetett ez!

Gyűjtsd össze a népet, a férfiakat, a nőket és a gyermekeket, meg a lakóhelyeiden élő jövevényeket, hogy hallják meg, és tanulják meg, és féljék Isteneteket, az URat, megtartván és teljesítvén ennek a törvénynek minden igéjét.

Fiaik is, akik még nem ismerik, hallgassák meg, és tanulják meg, hogy féljék Istenüket, az URat mindenkor, amíg csak éltek azon a földön, ahová most átkeltek a Jordánon, hogy azt birtokba vegyétek.

Hallgasság meg, tanulják meg és féljék az Urat.

Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Közel van már az az idő, amikor meg kell halnod. Hívd ide Józsuét, és álljatok meg a kijelentés sátrában, mert megbízást akarok neki adni. Odament tehát Mózes és Józsué, és megálltak a kijelentés sátrában.

Az ÚR pedig megjelent a sátorban felhőoszlopban, és a felhőoszlop megállt a sátor bejárata fölött.

Az ÚR ezt mondotta Mózesnek: Te most pihenni térsz atyáidhoz. Ez a nép pedig paráználkodni kezd annak a földnek idegen isteneivel, amelyre most bemegy. Elhagy engem, és megszegi szövetségemet, amelyet velem kötöttem.

Milyen nehéz lehet annak, aki előre tud mindent.

De akkor haragra lobbanok ellene, elhagyom őket, és elrejttem arcomat előlük, és megemészti őket a rájuk szakadó sok baj és nyomorúság. Akkor majd mondja, hogy azért szakadtak rám ezek a bajok, mert nincs velem Istenem!

De én akkor egészen elrejttem arcomat minden gonoszsága miatt, amelyet elkövetett, mert más istenekhez fordult.

Most pedig írjátok le ezt az éneket! Tanítsd meg rá Izráel fiait, add a szájukba, mert ez az ének lesz a tanúm Izráel fiaival szemben.

Az ének emlékeztetni fogja őket arra, hogy azért szakadt rájuk a baj és a nyomorúság, mert elfordultak Istentől.

De amikor rászakad a sok baj és nyomorúság, akkor ez az ének, amely nem megy feledésbe utódainál sem, tanúskodni fog ellene, hogy ismertem szándékát, amelyet már most készít, mielőtt még bevitem volna arra a földre, amelyet esküvel ígértem neki.

Mózes leírta azon a napon ezt az éneket, és megtanította rá Izráel fiait.

Majd megbízást adott Isten Józsuénak, Nún fiának, és ezt mondta: Légy erős és bátor, mert te viszed be Izráel fiait arra a földre, amelyet esküvel ígértem meg nekik. Én veled leszek!

Amikor Mózes leírta egy könyvbe ennek a törvénynek az igéit elejétől végig, ezt parancsolta Mózes a lévítáknak, akik az ÚR szövetségládáját hordozták:

Fogjátok ezt a törvénykönyvet, és tegyétek Isteneteknek, az ÚRnak a szövetségládája mellé, hogy ott tanúskodjék ellened.

Mert én tudom, milyen lázadó és kemény nyakú vagy. Hiszen már most lázadók lettetek az ÚRral szemben, amikor még köztetek élek, mi lesz akkor a halálom után?!

Gyűjtsétek hozzám törzseitek összes véneit és előljáróitokat, hadd mondjam el nekik ezeket az igéket, és hadd hívjam ellenük tanúul az eget és a földet.

Mert tudom, hogy halálom után nagyon el fogtok romlani, és letértek arról az útról, amelyet kijelöltem nektek. De végül majd utolér benneteket a veszedelem, ha azt teszitek, amit rossznak lát az ÚR, és kezetek csinálmányaival bosszantjátok őt.

Ezután elmondta Mózes Izráel egész gyülekezete füle hallatára ezt az éneket, az utolsó szóig.

Az ének:

Figyeljetek, ti egek, hadd szóljak, a föld is hallja meg számnak mondásait!

Esőként szitáljon tanításom, harmatként hulljon mondásom, mint permet a zsenge fűre, záporosó a pázsitra.

Bizony, az ÚR nevét hirdetem, magasztaljátok Istenünket!

Kőszikla ő, cselekvése tökéletes, minden útja igazságos. Hű az Isten, nem hitszegő, igaz és egyenes ő.

Elromlottak, nem fiai már, hitványak; fonák és hamis nemzedék ez.

Így fizettek ti az ÚRnak, ó, bolond és esztelen nép?! Hisz atyád ő, ki teremtett, ő alkotott s erőssé tett.

Emlékezz az ősidőkre, gondolj az elmúlt nemzedékek éveire! Kérdezd atyádat, elbeszéli, véneidet, majd elmondják:

A Felséges részt adott a népeknek, és szétosztotta az emberfiakat, megszabta a népek határait, Izráel fiainak száma szerint.

Mert az ÚR része az ő népe, Jákób a kimért öröksége.

Pusztta földön talált reá, kietlen, vad sivatagban. Körülvette, gondja volt rá, óvta, mint a szeme fényét, mint mikor a sas kirebbenti fészket, és fiókái fölött repdes, kiterjesztett szárnyára veszi, evezőtollán hordozza őket.

Az ÚR vezette egymaga, nem volt vele idegen isten.

Istent egy anyasashoz hasonlítja, aki a kis sasfiókákat tanítja repülni.

És hogyan tanítja az anyasas a fiókáit repülni? Úgy, hogy kirúgja őket a fészekből! A kis sasfiókák nagyon jól érzik magukat a fészekben. A fészek általában nagyon magasan, a sziklacsúcs oldalán van. Az anyasas kirúgja a kis fiókát a fészekből, és a fióka pedig össze-vissza repdesni kezd a szárnyával, közben pedig zuhan lefele, és csak repdes kétségbeesetten. Végül, mielőtt még rázuhanna az alatta levő sziklára az anyasas aláröpuöl, és felfogja a kis sast a szárnyával, és visszaviszi a fészekbe a következő leckéig.

Ez igen kemény repülő leckének tűnik, de nincs más mód. A sasfióka meg kell tanuljon repülni!

Ez a kép hasonló ahhoz, ahogy Isten megtanít minket Vele járni. Könnyen kényelembe helyezhetjük magunkat egy bizonyos pozícióban, bizonyos helyen, bizonyos körülmények között. De Isten hirtelen elkezd rázogatni a fészkünket. Azt hittük, hogy a munkahelyünk egy életre szól, de hirtelen megszüntették a munkaviszonyunkat. Istenem, mit csinálsz? Repülni tanítalak.

Néha, az esetlenségünkbe letekintünk, verdesünk a szárnyainkkal, kiáltozunk, akárcsak a kis sasfiókák a zuhanásuk közepette. Látod, hogy a sziklák olyan gyorsan közelednek, hogy biztosan halálra zúzod magad. Végem van, Istenem, miért hagytál el? Aztán Isten a zuhanó tested alá száll, felemel, és akkor hirtelen meglátod Isten tervét, amint kibontakozik a szemeid előtt.

Gyakran olyan kényelmesen üldögélünk a helyünkön, hogy oda vagyunk ragadva, és nem keressük azt, amit Isten nekünk szánt. Ezért aztán Isten megrázza a fészket. Így tanuljuk meg, hogy bizzunk az Úrban, és közben erősödünk, és megtanulunk repülni.

A föld magaslatain hordozta, a mező termésével etette. Mézzel táplálta a sziklából, olajjal a kősziklából.

A tehének vaját, juhok tejét bárányok kövérjével, a básáni kosokat és bakokat a búzaliszt legjával etted, és a szőlő vérét, a színbort ittad.

Meghízott Jesurún, kirúgott a hámból - meghíztál, kövér, hájas lettél! - és elvetette Istent, alkotóját, elhagyta szabadító kőszikláját.

Jesurún Izraelt jelenti.

*Idegen istenekkel ingerelték, utálatosságokkal bosszantották.
Szellemeiknek áldoztak, nem Istennek*

Pál írja, hogy, akik bálványoknak áldoznak, azok tulajdonképpen démonoknak áldoznak. Az volt a közhiedelem, hogy a bálványokban démonok lakoztak, és én nem is vonom kétségbe ezt. Ez mutat rá annak a kijelentésnek az ostobaságára, hogy ha valaki bármilyen vallásban is hisz, csak az számít, hogy őszintén imádja a saját istenét, mert az majd meg fogja menteni őt. Őszintén imádja az ördögöt, ezért jutalmazza meg őt Isten?

*Kőszikládat, aki nemzett, elfeledted; elfeledted Istent, aki világra hozott!
Látta az ÚR, és megutálta bosszúságában fiait s leányait,
és ezt mondta: Elrejttem arcom előlük, meglátom, mi lesz a végük! Állhatatlan nemzedék ez, fiak, kikben hűség nincsen.
Semmit érő istenekkel ingereltek, hiábavalóságokkal bosszantottak. Semmit érő néppel ingerlem én is, bolond nemzettel bosszantom őket.
Mert tűz lobban fel haragomtól, ég a Seól fenekéig, megemészti a földet s gyümölcsét, felgyújtja a hegyek alapjait.*

Szerintem ez a német holokauszt próféciaja. A német kemencékben sütötték meg őket, és amikor jött a baj, akkor ezt az éneket kellett volna énekeljék, és ez emlékeztette volna őket, hogy miért jött rájuk ez a sok baj.

Ma sok zsidó azért ateista, mert azt kérdezi, hogy „Hol volt Isten, amikor a szüleim és nagyszüleim ott pusztultak el a német koncentrációs táborokban?” Ha ezt az éneket énekeltek volna, akkor tudták volna az okát, mert megtagadták Istent, és ezért Ő is megtagadta őket.

*Veszedelemet halmozok rájuk, nyilaim mind rájuk szórom,
éhség gyötri, láz emészti őket és a keserű halál; vérengző vadakat küldök rájuk és porban csúszó mérges kígyókat.
Kint a fegyver gyilkol, bent meg a rémület: mind ifjat, mind szüzet, csecsemőt s vénembert.
Széztúzom őket - gondoltam -, kitörlöm emléküket a halandók közül,
de tartok az ellenség gúnyjától, mert félreértik ellenfeleik, és azt mondják: a mi hatalmas kezünk, s nem az ÚR művelte ezt.
Milyen tanácstalan ez a nemzet, és milyen értelmetlen!
Ha bölcsek lennének, felfognák, s megértenék, mi lesz a végük.*

Mennyire szeretné Isten, hogy felfogjátok, hogy mi lesz a vége annak az életformának, amelyet választottál! Isten látja az ember bukását, és siratja az embereket. Bárcsak tudnák, bárcsak előre tekintenének, hogy lássák életük végét.

Hogyan kergethet ezret egy, és hogy űzhet kettő tízezret? Csak úgy, hogy Kősziklájuk odaadta, az ÚR kiszolgáltatta őket.

Hogyan lehetséges ez? Csak Istennel. Elfelejtetd, hogy Isten tette mindezt?

Mert sziklájuk nem ér fel a mi Kősziklánkkal, ezt ellenségeink is megújíthatják.

Szőlőjük Sodoma szőlőjéből való és Gomora szőlőhegyéről; szőlőfürtjeik mérges fürtök, a szemei keserűek.

Kígyóméreg az ő boruk, viperák kegyetlen mérge.

De el van ez téve nálam, lepecsételve kincstáramban.

Enyém a bosszú és a megtorlás, amikor megtántorodik lábuk, mert közel van vesztük napja, és siet, ami rájuk vár.

Ez az a vers, amit Jonathan Edwards használt a híres prédikációjához: „Bűnösök egy haragos Isten kezében”: *Enyém a bosszú és a megtorlás, amikor megtántorodik lábuk, mert közel van vesztük napja, és siet, ami rájuk vár.*

Ebben a prédikációban azt mondta, hogy a bűnös olyan, mint az az ember aki egy tüzes cipőben jár egy jégtáblán. Minden lépése bizonytalan, mert bármely pillanatban megnyílhat alatta a jég, és becsúszhat a pokolba.

Ez egy nagyon hatásos prédikáció volt, egyik legismertebb az egyháztörténelemben. Jonathan Edwards rövidlátó volt. Leírta a prédikációt, és közel kellett tartsa a szeméhez olvasás közben. Miközben olvasta ezt a gyülekezetnek, a Szentlélek ereje annyira elkezdte megítélni az embereket, hogy azok térdükre roskadva kiáltottak irgalomért az Úrhoz. Ha egyszer alkalmatok lesz, olvassátok el – nagyszerű prédikáció!

Bizony, ítél az ÚR népe ügyében, és megkönyörül szolgálóin, ha látja, hogy ernyedt a kéz, és végét járja apraja-nagyja.

Hol vannak isteneik - mondja - és a szikla, akiben bíztak?

Akik ették áldozataik kövérjét, itták italáldozataik borát, nosza rajta, segítsenek, rejtssenek el benneteket!

Lássátok be, hogy csak én vagyok, nincsen Isten rajtam kívül! Én adok halált s életet, összezúzok és gyógyítok, nincs ki megmentsen kezemből.

Egyesek azt kérdezik, hogy vajon Isten tesz-e beteggé embereket? Itt az áll, hogy igen, Ő megsebesíthet. Persze célja van ezzel. Vannak olyan tanítók, akik ezt ma tagadják, de íme itt áll fehéren feketén.

Kezem az égre emelem, s mondom: Örökké élek én!

Ha villogó kardom megélesítem, és ítéletre nyújtom ki kezem, bosszút állok ellenfeleimen, és megfizetek gyűlölőimnek.

Nyilam vérrel részegítem, és kardom jóllakik hússal: elesettek és foglyok vérével, az ellenség vezéreinek fejével.

Dicsérjétek, ti nemzetek, annak népét, aki megtorolja szolgálói vérét, bosszúval fizet ellenfeleinek, de megbocsát földjének s népének!

Így ment oda Mózes, és így mondotta el ennek az éneknek minden szavát a nép füle hallatára, Józsuéval, Nún fiával együtt.

Miután végig elmondta Mózes mindezeket a szavakat egész Izráel előtt,

így szólt hozzájuk: Szívleljétek meg mindazokat az igéket, amelyekkel ma intelek benneteket: fiaiatoknak pedig parancsoljátok meg, hogy tartsák meg, és teljesítsék ennek a törvénynek minden igéjét!

Mert nem üres beszéd az számotokra, hanem életet jelent nektek.

Ez élet és halál kérdése! Nem lehet könnyedén figyelmen kívül hagyni!

Ugyanezen a napon így szólt az ÚR Mózeshez:

Menj föl ide, az Abárim-hegységbe, a Nebó hegyére, amely Móáb földjén, Jerikóval szemben van. Nézd meg Kánaán földjét, amelyet én Izráel fiainak a birtokába adok!

Azután meghalsz azon a hegyen, amelyre fölmegy, és elődeid mellé kerülsz, ahogyan a testvéred, Áron is meghalt a Hór hegyén, és elődei mellé került.

Mert Izráel fiai között ti is hűtlenek voltatok hozzám a Meríbat-Kádés vizénél, a Cin-pusztában, és nem tekintettek szentnek Izráel fiai között.

Megláthatod ugyan közelről azt a földet, de nem mehetsz be arra a földre, amelyet Izráel fiainak adok.

Milyen hatalmas felelőssége volt Mózesnek vezetőként! És milyen nagy a mi felelőségünk is, mert mi is Isten képviselői vagyunk a világ számára. Isten azt akarja, hogy megfelelően képviseljük őt.

A 33.-ik fejezet:

Ezzel az áldással áldotta meg Izráel fiait Mózes, az Isten embere, mielőtt meghalt.

Ezt mondta: A Sínairól jött az ÚR, a Széírről ragyogott rájuk, a Párán hegyéről tündökölt, megérkezett szent seregével, jobbán lángoló tűzzel.

Mennyire szereti népét! Szentjei kezében vannak, lábaidhoz telepednek, befogadják beszédedet.

Mózes törvényt adott nekünk, Jákób gyülekezetének, örökségül.

Az ÚR lett Jesurún királya, mikor összegyűltek a nép vezetői, együvé Izráel törzsei.

Éljen Rúben, ne haljon ki, ha kevés is a száma!

Rúben az egyik legkisebb törzs, és a többi törzs között szórodta szét a tagjai, valóban nagyon kevesen maradtak belőlük.

Júdára ezt mondta: Hallgasd meg, URam, Júda szavát! Vezesd őt vissza népéhez; ha harcolnia kell kezével, segítsd ellenségével szemben!

Lévire ezt mondta: Tummímodat és úrímodat add ennek a hűségnek! Mert próbára tetted Masszában, perbe hívtad Meríbá vizeinél.

Aki azt mondta, hogy nem néz se apjára, se anyjára, nem ismerte el testvéreit, nem akart tudni fiairól. Parancsodat megtartották, szövetséged megőrizték.

Másszóval, a Lévi törzsének azt mondta Isten, hogy ne sírassátok fiaitokat, amikor meghalnak, ne érintsetek a testüket. Ők ezt meg is tartották, és az Úr szolgálatát fontosabbnak tartották a családjaiknál.

Tanítták döntéseidre Jákóbot, és törvényedre Izráelt. Tömjént tesznek orcád elé, áldozatot oltárodra.

Áldd meg, URam, amije van, gyönyörködj keze munkáiban! Támadóit derekát törd le, és gyűlölöitét, hogy föl se kelhessenek!

Benjáminra ezt mondta: Az ÚR szerelmese ő, biztonságban lakik nála, oltalmazza őt mindenkor; hegyhátai között lakik.

Benjámin hegyhátai között van Jeruzsálem, ahol az Úr lakik.

Józsefre ezt mondta: Megáldotta földjét az ÚR az ég fentről jövő ajándékával és a lent elterülő vizekkel: nap-érlelte ajándékkal, hold-sarjasztotta ajándékkal,

az ősi hegyek javaival, az örök halmok ajándékával,

a föld bőséges ajándékával, a csipkebokorban lakónak kegyével. Szálljon ez József fejére, a testvérek közt megszenteltnek fejére!

Pompás, mint az elsőnek ellett bika, a szarvai bölényszarvak, népeket teper le velük, egészen a föld széléig. Ilyenek Efraim tízezrei és Manassé ezerei.

Zebulonra ezt mondta: Örvendezz, Zebulon, ha útra kelsz, és te, Issakár, ha sátradbán vagy!

Népeket hívnak hegyükre, ott igaz áldozatot hoznak, mert a tenger bőségét élvezik, a tengerpart rejtett kincseit.

Zebulon a Meggidó síksákon és a Karmel-hegyen lakott egészen Haifáig. Asséré volt a Haifa-i kikötőváros, és az attól északra elterülő tengerpart.

Emiatt a prófécia miatt, meg az Asserra vonatkozó miatt néhány keresztény üzletember és kőolaj-geológus elment erre a területre, és tanulmányozta azt. Ezek meg vannak győződve arról, hogy hatalmas kőolaj tartalékok vannak ezen a környéken a Karmel-hegy lábánál.

Szauz-Arábia és a Közel-Kelet hatalmas olajtartalékait Rockefeller a Biblia olvasása következtében fedezte fel. Babilonról olvasta azt, hogy szurkot használtak a habarcs elkészítéséhez, és azt gondolta, hogy ahol ilyen sok szurok van ott kőolajtartaléknak kell lenni. Ebből lett olyan gazdag: mert elolvasta a Bibliát, és elhitte, amit a Biblia mondott.

Gádra ezt mondta: Áldott, aki tág teret adott Gádnak! Elfekszik, mint az oroszlán, ha széttépett kart és fejet.

Kiszemelte a legjavát, ott kapta törvényes részét, mikor összejöttek a nép vezetői. Az ÚR igazsága szerint járt el, döntései szerint, Izráellel együtt.

Dánra ezt mondta: Dán oroszlánkölyök, Básánból tör elő.

Naftálira ezt mondta: Naftáli kegyelmet nyer bőven, az ÚR áldásával teljes. Az övé lesz nyugat és dél.

Áserra ezt mondta: Áldott a fiak közt Ásér, testvéreinek kedvence, olajban fürösztli lábát.

Vas-, rézzáraid legyenek, élteden át tartson erőd!

Assér a térképen úgy néz ki, mint egy láb térdtől lefelé. A lábfej sarka Haifánál található. Az első olajvezeték Közel-Keleten Irakból Haifába vezetett, és amikor ez elkészült, akkor napi egymillió gallon olajat szállítottak rajta keresztül. Mózes 4000 évvel ezelőtt prófétálta meg ezt.

Nagyon szeretem ezt a verset: *élteden át tartson erőd!* Isten kegyelme elég számodra. Bármivel is nézel szemben a mai napon, Isten erőt fog adni mindenhez.

Nincs Jesurún Istenéhez fogható! Az égen át száguld segítségedre, a fellegeken fenségesen.

Hajlékod az örök Isten, örökkévaló karjai tartanak. Kiűzte ellenségedet, és ezt mondotta: pusztítsd!

Izráel bizton lakhatik, Jákób forrása egymagában a gabona és must földjén, ahol az ég harmatot hint.

Boldog lehetsz, Izráel, van-e hasonló hozzád? Nép, amelyet védelmez az ÚR! Ő a te segítő pajzsod és dicsőséges kardod. Hízelegnek majd ellenségeid, és te azok magaslatain lépdelsz.

Ha Isten a kezével úgy feszítette ki az eget, mint egy függönyt, akkor számomra elég az, ha a karjaival tart meg. Mert ha a kezével ilyen hatalmas dolgokat művelt, akkor a karjai biztosan meg tudnak tartani. Vajon a te Istened meg tud tartani téged?

A 35.-ik fejezet:

Ezután fölment Mózes a Móáb síkságáról a Nebó hegyére, a Piszgá csúcsára, amely Jerikóval szemben van, és az ÚR megmutatta neki az egész országot: Gileádot Dánig,

az egész Naftálit, Efraim és Manassé földjét, meg Júda egész földjét a nyugati tengerig,

továbbá a Délvidéket a Jordán környékét és a pálmák városának, Jerikónak a völgyét Cóarig.

És mondotta neki az ÚR: Ezt a földet ígértem oda esküvel Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, és ezt mondtam: a te utódaidnak adom. Megmutattam neked, de nem mehetsz be oda.

Ott halt meg Mózes, az ÚR szolgája, Móáb földjén, az ÚR akarata szerint.

És eltemette őt a völgyben, Móáb földjén, Bét-Peórral szemben. Senki sem tudja még ma sem, hogy hol van a sírja.

Százhusz éves volt Mózes, amikor meghalt, nem homályosodott meg a szeme, és nem hagyta el életerejét.

Júdás levelében azt olvashatjuk, hogy a Sátán és Mihály arkangyal vitatkoztak Mózes teste fölött, majd utána Isten eltemette őt.

Izráel fiai harminc napig siratták Mózeszt a Móáb síkságán, amíg el nem telt Mózes siratásának és gyászolásának az ideje.

Józsué, Nún fia pedig megtelt bölcs lélekkel, mert Mózes reá helyezte a kezét. Izráel fiai hallgattak is rá, és úgy cselekedtek, ahogyan az ÚR megparancsolta Mózesnek.

Nem is támadt többé Izráelben Mózeshez hasonló próféta, akivel szemtől szemben érintkezett volna az ÚR.

Mert őt küldte el az ÚR mindazoknak a jeleknek és csodáknak a véghezvitelére, amelyeket tett Egyiptom földjén a fáraóval, minden szolgájával és egész országával;

és minden erős kézzel megteendő, minden nagy és félelmes dolog véghezvitelére, amelyeket megtett Mózes egész Izráel szeme láttára.

Ezt a részt már valószínű, hogy Józsué írhatta, mert Mózes nem írhatta meg a saját halálának történetét.

Atyám, köszönjük, hogy tanulmányozhatjuk az Igédet, és kérjük a Te Szentlelkedet, hogy rejtse a szívünkbe a Te igazságodat, hogy ne vétkezzünk ellened. Atyám, segíts megérteni, hogy életet és halált adtál elénk, áldást és átkot, és miénk a választás. Add, hogy válasszuk a Jézus Krisztusban levő életet, akit megvallunk, hogy feltámasztottad a halálból. Köszönjük, hogy életünk és Megmentőnk van, köszönjük az örökkévaló karjaidat, Urunk, és köszönjük, hogy felkavarod a fészünk, amikor növekedésre ösztönöz minket.

70 perc